

SPF Seniorerna Frösön – Månadsmöte 9 maj 2019 – Bernhard Nordh

SPF Frösön hade denna gång medlemsmötet i Stockesalen på Stocke Titt.

Från Bernhard Nordh-sällskapet hade Carina Strömberg och Mårten Larsson inbjudits.

De berättade om Bernhard Nord och om nybyggarna i Marsfjällets skugga.

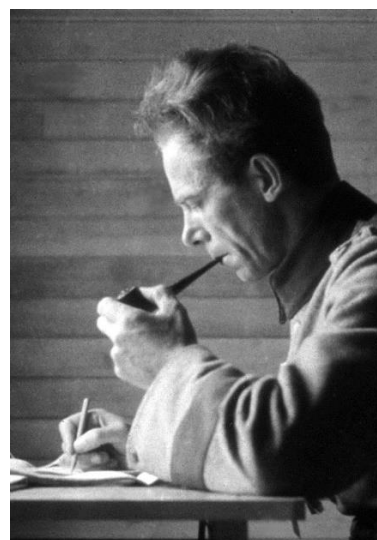

Bernhard Nordh föddes år 1900 i Björklinge av en piga som fick barn med sonen i bondgården som hon arbetade på. Sonen på gården tog inget ansvar om Bernhard, utan hans första uppväxt kom att bli hos morföräldrarna. Hos morföräldrarna kom Bernhard Nordh att ha det ganska bra.

Modern gifte sig efter några år och i och med detta kom Bernhard att få sitt efternamn Nordh.

Under tonårstiden prövade Bernhard på diverse jobb, bl. a. som rallare och t.o.m. som potatisplockare på Frösön. Han var fackligt aktiv i Syndikalisterna och jobbade också som sågverk- och skogsarbetare. Vid 26 års ålder började han författa, först noveller i veckotidningar och gav sedan ut romaner, som i början handlade om nybyggarlivet i Lapplands fjälltrakter. Den mest kända är "I Marsfjällets skugga", som han slog igenom med år 1936.

Hans böcker har utgivits i 2,7 milj exemplar och på flera språk. Tre av böckerna har filmats, bl.a. "Ingen mans kvinna".

Bernhard Nordh var gift två gånger. Först med Helga Bergsten (1932) med vilken han fick tre barn, sedan med Anna-Tine Jonsson (1962). Bernhard Nordh flyttade till Teneriffa och bosatte sig där, och enligt honom själv så påminner bergen på Teneriffa om fjällen i Marsliden. Bernhard Nordh dog 1972 i Uppsala, 72 år gammal.

Om nybyggjarlivet i Marsliden berättade Mårten Larsson. Det var inga sötemansdagar. Att odla upp mark hade man föga tid till. Kunde man bryta upp till ett potatisland, fick man vara tacksam. Födan åt djuren hämtades genom myr- och ängsslåtter.

Jakten på pälsdjur och på ripor var något, som man kunde saluföra. Skinnen såldes vanligen i Åsele, en färd på flera dagar för avsides boende nybyggare. Mest blev det bytesaffärer, man tog i ersättning kulor och krut, garn till nät, vadmal, salt. Sånt som inte kunde tas ur sjön eller i skogen.

Efter det intressanta föredraget umgicks deltagarna under gemytlig fikastund.

Text och foto: Hans Widmark